

urbanistyki i architektury są wojewódzkie komisje urbanistyczno-architektoniczne (miejskie komisje urbanistyczno-architektoniczne w miastach wyłączonych z województw).

2. Prezydium miejskich (miast stanowiących powiaty, powiatowych i dzielnicowych (w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych mogą za zgodą prezydium wojewódzkiej (miejskiej w miastach wyłączonych z województw) rady narodowej powoływać miejskie (powiatowe) komisje urbanistyczno-architektoniczne opiniujące projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zatwierdzone lub rozpatrywane na szczeblu powiatowym oraz projekty budowlane wskazane przez kierownika wydziału budownictwa, urbanistyki i architektury.

3. Przewodniczącym komisji urbanistyczno-architektonicznej jest z urzędu kierownik wydziału budownictwa, urba-

nistyki i architektury; członków komisji powołują prezydium właściwych rad narodowych na wniosek kierownika wydziału budownictwa, urbanistyki i architektury tychże prezydium.

4. Wytyczne w sprawie szczegółowych zasad powoływania, organizacji, trybu i zakresu działania komisji urbanistyczno-architektonicznych ustali Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 6. Traci moc uchwała nr 319 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie organizacji terenowej służby architektoniczno-budowlanej (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-59, poz. 790 oraz z 1957 r. Nr 13, poz. 95 i Nr 97, poz. 561).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

198

ZARZĄDZENIE Nr 68 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 maja 1963 r.

w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1963 r.

Na podstawie § 2 uchwały nr 782 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego (Monitor Polski Nr 104, poz. 1197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas letni w nocy z 25 na 26 maja 1963 r. o godzinie 1 minut 00 czasu obecnie obowiązującego.

Wprowadzenie czasu letniego polega na przesunięciu wskazówek zegarów na godzinę 2 minut 00, która będzie godziną początkową czasu letniego (wschodnio-europejskiego).

§ 2. Wprowadza się czas zimowy w nocy z 28 na 29 września 1963 r. o godzinie 2 minut 00 czasu obowią-

zującego (wschodnio-europejskiego). Wprowadzenie czasu zimowego polega na cofnięciu wskazówek zegarów na godzinę 1 minut 00, która będzie godziną początkową czasu zimowego (środkowo-europejskiego). Godziny od 1 minut 00 do 2 minut 00 czasu zimowego oznaczać się będzie dodatkową literą a, np. 1a minut 01, 1a minut 10 itd., aż do godz. 2a minut 00, po czym nastąpi godzina 2 minut 01 czasu zimowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

199

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 6 maja 1963 r.

w sprawie wytycznych dotyczących warunków korzystania z urządzeń wodociągowych oraz utrzymania ich w stanie zdatnym do użytku.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) określa warunki korzystania z urządzeń do zaopatrywania ludności w wodę oraz obowiązek utrzymania instalacji wodociągowej w stanie zdatnym do użytku, a w szczególności uprawnienia dostarczających i pobierających wodę z tych urządzeń, kierując się wytycznymi zawartymi w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Hekroć w zarządzeniu jest mowa:

1) o ustawie bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72),

2) o dostawcy wody bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć komunalne przedsiębiorstwo (zakład) wodociągów i kanalizacji, a w odniesieniu do terenu gromad — również spółkę wodną, kółko rolnicze albo inną jednostkę, która eksploatuje urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę,

3) o odbiorcy wody bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną pobierającą wodę z urządzeń wodociągowych,

4) o właścicielu nieruchomości bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć również użytkownika, zarządcę lub administratora nieruchomości albo osobę upoważnioną do działania w ich imieniu.

§ 3. 1. Dostawca wody ma obowiązek utrzymywać urządzenia wodociągowe, w tym sieć wodociągową z połączeniami do zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie, w należyłym stanie, zapewniającym stały dopływ wody do instalacji odbiorców.

2. Właściciel nieruchomości ma obowiązek konserwowania i utrzymania w należyłym stanie wewnętrznej instalacji wodociągowej, zaczynającej się od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie.

3. Najemca lokalu (budynku) ma obowiązek utrzymywać w należyłym stanie instalacje wodociągowe znajdujące się w zajmowanym przez niego pomieszczeniu, a przede wszystkim dbać o ich szczelność, zapobiegającą marnotrawnym przeciekom wody.

§ 4. 1. Dostawca wody ma obowiązek podłączenia nieruchomości na wniosek i na koszt właściciela domu do sieci wodociągowej w terminie możliwie najkrótszym, dostarczenia na koszt własny wodomierzy i dokonywania ich wymiany na uzasadniony wniosek odbiorcy wody.

2. Dostawca wody dokonuje zainstalowania (ustawienia bądź podłączenia) zalegalizowanych wodomierzy, ich konserwacji i kontroli działania. Za pierwsze zainstalowanie wodomierzy, bez kosztów ich zakupu, przysługuje dostawcy wody opłata ustalona w taryfie, z wyjątkiem przypadku określonego w § 16 ust. 2 i innych przypadków uregulowanych odmiennie w przepisach szczególnych.

3. Dostawca wody dokonuje sprawdzenia wodomierzy w terminach określonych obowiązującymi przepisami. Poza tym dostawca wody jest obowiązany dokonać sprawdzenia wodomierza na wniosek odbiorcy wody; koszt sprawdzenia ponosi w tym przypadku dostawca wody, jeżeli wodomierz wykazał przy sprawdzeniu błędy przekraczające granice dopuszczone przez Główny Urząd Miar; w przeciwnym razie koszt przeglądu obciąża wnioskodawcę. Dostawca wody może żądać, by odbiorca wody przed sprawdzeniem wodomierza złożył ustaloną w taryfie kwotę na pokrycie kosztów sprawdzenia, która podlega zwrotowi, jeżeli wodomierz wykazał wady.

4. Za uszkodzenie lub zniszczenie wodomierza z winy właściciela nieruchomości albo dopuszczenia do zamarznięcia wodomierza odpowiada właściciel nieruchomości. Dostawca wody powinien w takich przypadkach żądać zwrotu kosztów naprawy i legalizacji wodomierza na podstawie sporządzonego protokołu uszkodzenia (zniszczenia) oraz rachunku za naprawę i legalizację wodomierza.

§ 5. 1. Dostawca wody nie ma prawa bez ważnej przyczyny usunąć urządzeń służących do doprowadzenia wody, wyłączać dopływu wody ani też powodować w inny sposób utrudnień w pobieraniu wody przez odbiorcę.

2. Ważnymi przyczynami wyłączenia dopływu wody są:

- 1) brak wody w ujęciu,
- 2) zanieczyszczenie wody w sposób niebezpieczny dla zdrowia w urządzeniach doprowadzających ją do odbiorcy,
- 3) pożar i potrzeba zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarowych,
- 4) konieczność przeprowadzenia naprawy urządzeń wodociągowych, np. wskutek awarii,
- 5) braki w instalacji grożące niebezpieczeństwem, np. zalaniem budynku wodą.

3. Do obowiązku dostawcy wody należy powiadomienie odbiorców o konieczności wstrzymania dostawy wody z równoczesnym podaniem terminu wstrzymania i uruchomienia dostawy.

4. We wszystkich przypadkach wymienionych w ust. 2 dostawca wody powinien uruchomić dopływ wody natychmiast po ustaniu przyczyny wyłączenia dopływu.

§ 6. Wszelkie naprawy urządzeń wodociągowych, powodujące wstrzymanie dopływu wody do odbiorców, powinny być wykonywane w porze, w której odbiorcy zużywają najmniej wody, np. w porze nocnej.

§ 7. Przed nastaniem pory zimowej dostawca wody jest obowiązany zabezpieczyć przed zamarznięciem urządzenie pozostające w jego eksploatacji.

§ 8. 1. Właściciel nieruchomości powinien przeznaczyć odpowiednie pomieszczenie na umieszczenie w nim wodomierza i utrzymywać je stale w porządku i czystości.

2. Warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia na wodomierze, określają przepisy rozporządzenia Ministrów Budownictwa oraz Gospodarki Komunalnej z dnia 9 października 1956 r. w sprawie urządzeń instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych (Dz. U. Nr 48, poz. 216).

3. Klucze od pomieszczeń, w których znajdują się wodomierze, powinny być przechowywane przez dozorcę, a w razie braku dozorcę — u osoby upoważnionej do tego przez właściciela nieruchomości, zamieszkałej możliwie blisko bramy wejściowej do tej nieruchomości.

4. O każdym zauważonym uszkodzeniu wodomierza właściciel nieruchomości obowiązany jest niezwłocznie powiadomić dostawcę wody.

§ 9. Właściciel nieruchomości powinien zabezpieczyć wewnętrzne urządzenie wodociągowe przed działaniem mrozu. Przed okresem mrozów należy w szczególności usunąć wodę ze studzienek wodomierzowych, zabezpieczyć studzienki i pomieszczenia przez naprawę uszkodzonych ścian i przez wstawienie brakujących okien i drzwi, założyć brakujące pokrywy w studzienkach i izolację ocieplającą instalacje wodociągowe przechodzące przez kondygnacje nie ocieplone oraz odwodnić przewody sieci letniej i zamknąć zawory ogrodowe i działkowe.

§ 10. Dostawcy wody służy prawo kontroli urządzeń i instalacji wodociągowych odbiorców wody. Pracownicy dostawcy wody legitymujący się pisemnym upoważnieniem są uprawnieni do wstępu do wszystkich pomieszczeń i miejsc, w których znajdują się te urządzenia, pomiędzy godzinami 8 i 18, a gdy zwłoka może spowodować szkodę w urządzeniach dostawcy lub w nieruchomości — o każdej porze.

§ 11. Właściciel nieruchomości ma obowiązek zawiadomić dostawcę wody o zamierzonej przebudowie lub rozbudowie wewnętrznej sieci lub instalacji wodociągowej, jeżeli w wyniku tej przebudowy lub rozbudowy powiększy się liczba punktów czerpalnych.

§ 12. 1. Odbiorca wody i najemcy lokali (budynków) są uprawnieni do pobierania w ciągu całej doby wody z wodociągu bez jej marnotrawienia.

2. W miejscowościach, w których występują niedobory w zakresie zaopatrywania ludności w wodę, dostawca wody może w umowie zawartej z odbiorcą zastrzec, że woda nie powinna być pobierana w określonych godzinach.

§ 13. Po otrzymaniu od dostawcy wody wiadomości, że dopływ wody z ważnych przyczyn zostanie na czas określony wstrzymany, odbiorca wody powinien zawiadomić o tym bezzwłocznie wszystkich najemców lokali korzystających z domowych instalacji wodociągowych.

§ 14. 1. Dostawca wody ma obowiązek dokonywania raz na miesiąc odczytów wodomierza i przedstawienia miesięcznych rachunków za pobraną wodę.

2. Dostawca wody może odstąpić od odczytywania wodomierzy i przedstawiania odbiorcom rachunków za pobraną wodę w okresach miesięcznych w przypadkach, gdy koszty związane z miesięcznym cyklem odczytywania wodomierzy i wystawiania rachunków są niewspółmiernie duże w stosunku do kwot rachunków. W przypadkach takich dostawca wody może wyznaczyć jej odbiorcom stałe miesięczne zaliczki na poczet należności za pobraną wodę i przeprowadzać rozliczenie na podstawie odczytów wodomierzy w okresach kwartalnych.

§ 15. 1. Dostawca wody wystawia rachunek za dostarczoną wodę, biorąc za podstawę wskazania wodomierza; w razie niemożności dokonania odczytu wodomierza w określonym miesiącu, dostawca wody może wystawić rachunek zaliczkowy, przyjmując za podstawę obliczenia średnie zużycie wody w ostatnich 3 miesiącach, z zaznaczeniem na rachunku, że wymieniona w nim kwota ma charakter zaliczki; w razie wystawienia rachunku w wyjątkowym przypadku za okres dłuższy niż za 2 miesiące dostawca powinien na wniosek odbiorcy rozłożyć mu zaległą należność na kilka rat miesięcznych (3—6 rat). Wystawienie rachunku zaliczkowego w tym przypadku nie może następować w dwu po sobie następujących miesiącach; w drugim miesiącu należy ustalić zużycie wody na podstawie odczytu wodomierza.

2. Zużycie wody u odbiorców, u których z uzasadnionych przyczyn nie zainstalowano wodomierzy, ustala dostawca wody, kierując się obowiązującymi normami zużycia wody (zarządzenie nr 149 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 października 1955 r. w sprawie ustalenia tymczasowych norm zużycia wody przez odbiorców nie posiadających zainstalowanych wodomierzy). Zużycie wody przez jej odbiorców na terenie miast i osiedli może być ustalane w ten sposób najwyżej przez dwa miesiące; przed upływem tego okresu należy zainstalować wodomierz. W ten sam sposób ustala się również zużycie wody w razie stwierdzenia, że zainstalowany wodomierz nie działał lub fałszywie wskazywał pobór wody w określonym czasie.

3. Okresy czasu, za które zużycie wody przez jej odbiorców w gromadach może być ustalone według zasad podanych w ust. 2, wyznaczają organy do spraw gospodarki komunalnej prezydiów wojewódzkich rad narodowych, przy czym dla poszczególnych powiatów i gromad mogą być wyznaczane różne okresy.

§ 16. 1. Jeżeli na jednej nieruchomości podłączonej do sieci wodociągowej znajdują się odbiorcy wody różnych kategorii, np. odbiorcy używający wodę dla celów gospodarstw domowych i odbiorcy używający ją dla innych celów, w szczególności dla celów przemysłowo-wytwórczych, np. zakłady produkcji wody gazowej, mleczarnie, pralnie, należy zainstalować oddzielne wodomierze dla tych kategorii odbiorców. W stosunku do odbiorców objętych kontyngentowaniem wody zainstalowanie odrębnych wodomierzy jest obowiązkowe.

2. Jeżeli ten sam odbiorca pobiera na różne cele wodę podlegającą opłacie według różnych stawek, dopuszczalne jest na wniosek i koszt odbiorcy wody zainstalowanie odrębnych wodomierzy na odgałęzieniach sieci wewnętrznej dla pomiarów wody pobieranej na poszczególne cele; w przypad-

ku tym koszt zakupu wodomierzy dodatkowych oraz ich zainstalowania pokrywa odbiorca.

3. Jeżeli w wyjątkowych przypadkach kilku odbiorców pobiera wodę mierzoną wspólnym wodomierzem, dostawca wody określa zużycie wody przez poszczególnych odbiorców szacunkowo, kierując się normami zużycia wymienionymi w § 15 ust. 2, z tym że ustalona ilość zużytej wody przez wszystkich odbiorców nie może przekraczać ilości wykazanej przez wodomierz. Rachunek dla poszczególnych odbiorców wystawia dostawca według stawek obowiązujących w stosunku do poszczególnych kategorii odbiorców.

§ 17. Dostawca wody może doliczyć w rachunku za wodę koszt doręczenia rachunku w wysokości opłaty pocztowej za list polecony, jeżeli ma inną siedzibę niż odbiorca wody.

§ 18. 1. Odbiorca wody ma obowiązek regularnego uiszczenia należności za zużyta wodę na podstawie doręczonego mu przez dostawcę wody rachunku. Rachunek jest płatny w ciągu 5 dni od doręczenia. Jednocześnie odbiorca wody wnosi stałą opłatę miesięczną za wodomierz w wysokości ustalonej uchwałą prezydium rady narodowej.

2. W razie nieuregulowania rachunku w terminie określonym w ust. 1 dostawca wody doręcza odbiorcy wodę z upomnieniem o zapłatę należności w ciągu jednego tygodnia z zastrzeżeniem, że po bezskutecznym upływie tego terminu nastąpi przymusowe ściągnięcie należności w drodze egzekucji administracyjnej.

§ 19. 1. Przy zawieraniu umowy lub przy przyjmowaniu zleceń w sprawie dostarczenia wody dostawca wody powinien przedstawić jej odbiorcy zarządzenie prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta-wyłączonego z województwa) określające warunki korzystania z urządzeń do zaopatrywania ludności w wodę oraz obowiązek utrzymania instalacji wodociągowej w stanie zdatnym do użytku (art. 10 ust. 2 ustawy), a odbiorca pisemnie potwierdzić, że zapoznał się z treścią zarządzenia i przyjmuje wynikające z niego obowiązki.

2. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach ureguluje w zarządzeniu wydanym na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy również warunki dostarczania wody przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Katowicach jako głównego dostawcę wody na rzecz przedsiębiorstw (zakładów) wodociągów i kanalizacji dostarczających wodę bezpośrednio odbiorcom.

§ 20. Z dniem ustalenia przez prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy i niniejszego zarządzenia warunków korzystania z urządzeń do zaopatrywania ludności w wodę oraz obowiązku utrzymania instalacji wodociągowej w stanie zdatnym do użytku traci moc w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej z dnia 8 stycznia 1938 r. o korzystaniu z urządzeń wodociągowych oraz urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych (Dz. U. Nr 11, poz. 76).

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Gospodarki Komunalnej: w z. J. Goryński

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.